

- c) Czy takie roszczenie o zapłatę
- i) jest roszczeniem o zwrot kwot pobranych niezgodnie z prawem, w ten sposób, że zwrot ten wynika i jest związany z prawem zapewnionym w artykule 43 WE lub 56 WE lub
 - ii) jest roszczeniem o odszkodowanie, tak że powinny być spełnione przesłanki wypłaty określone w połączonych sprawach C-46/93 i C-48/93 (Brasserie du Pecheur i Factortame) lub
 - iii) jest roszczeniem o zapewnienie bezzasadnie nie przyznanej ulgi i jeżeli tak,
 - 1) czy roszczenie to wynika i jest związane z prawem zapewnionym w art. 43 lub 56 WE lub
 - 2) czy powinny być spełnione przesłanki wypłaty określone w połączonych sprawach C-46/93 i C-48/93 (Brasserie du Pecheur i Factortame) lub
 - 3) czy muszą być spełnione inne przesłanki?
- d) Czy dla odpowiedzi na pytanie 2c jest istotnym, czy zgodnie z prawem krajowym Państwa A roszczenia te są dochodzone jako roszczenia o zwrot, czy też są lub powinny być dochodzone jako roszczenia odszkodowawcze?
- e) Czy spółka, która dochodzi roszczenia powinna wykazać w celu uzyskania zwrotu, że spółka ta lub jej spółka dominująca wnioskowałaby o kredyt podatkowy, (pełny lub częściowy), gdyby wiedziała, że przysługuje jej takie prawo zgodnie z prawem wspólnotowym?
- f) Czy dla odpowiedzi na pytanie 2a ma znaczenie, że zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości w połączonych sprawach C-397/98 i C-410/98 (Hoechst i Metallgesellschaft), właściwej spółce w Państwie Członkowskim A została zwrócona przedpłata podatku od osób prawnych (advance corporation tax) w zakresie dywidendy wypłaconej odpowiedniej spółce dominującej w Państwie Członkowskim B lub Państwie Członkowskim C, lub że przysługuje jej w tym zakresie co do zasady roszczenie o zwrot?
- g) Jakie ewentualne wskazówki Trybunał Sprawiedliwości uważa w przedmiotowych sprawach za stosowne, które powinny zostać uwzględnione przez sąd krajowy przy ocenie, czy zaistniało wystarczająco kwalifikowane naruszenie w rozumieniu wyroku w połączonych sprawach C-46/93 i C-48/93 (Brasserie du Pecheur i Factortame), a zwłaszcza czy, mając na uwadze wykładnię orzecznictwa właściwych przepisów prawa wspólnotowego, naruszenie to mogło być usprawiedliwione?

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony na podstawie postanowienia Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) wydanego dnia 30 lipca 2004 r. w sprawie (1) Commissioners of Customs and Excise (2) H.M. Attorney-General przeciwko Federation of Technological Industries i 53 innych

(Sprawa C-384/04)

(2004/C 273/31)

Dnia 4 sierpnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) (Sąd Apelacyjny) (Anglia i Walia) (Wydział Cywilny), wydanego dnia 30 lipca 2004 r. w sprawie (1) Commissioners of Customs and Excise (2) H.M. Attorney-General przeciwko Federation of Technological Industries i 53 innych.

Court of Appeal zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy art. 21 ust. 3 dyrektywy Rady 77/388/EWG⁽¹⁾ w wersji znowelizowanej dyrektywą Rady 2000/65/WE, zezwała Państwom Członkowskim na stanowienie, iż osoba inna niż podatnik będzie solidarnie odpowiedzialna za zapłatę podatku, wespół z osobą zobowiązaną do jego zapłaty na podstawie art. 21 ust. 1 lub 21 ust. 2, podlegając jedynie ograniczeniom wynikającym z zasad ogólnych prawa wspólnotowego, w szczególności, że środek takowy winien być obiektywnie uzasadniony, wymierny oraz odpowiadający zasadzie proporcjonalności i pewności prawa?
2. Czy art. 22 ust. 8 dyrektywy zezwała Państwom Członkowskim na stanowienie, iż osoba inna niż podatnik, będzie solidarnie odpowiedzialna za zapłatę podatku lub też zabezpieczenie zobowiązania podatkowego innej osoby, podlegając jedynie ograniczeniom wynikającym z uprzednio powołanych zasad ogólnych?
3. W razie przeczącej odpowiedzi na pytanie 1, jakim ograniczeniem, innym niż nałożone uprzednio powołanymi zasadami ogólnymi, podlega kompetencja nadana art. 21 ust. 3?
4. W razie przeczącej odpowiedzi na pytanie 2, jakim ograniczeniem, innym niż nałożone uprzednio przywołanymi zasadami ogólnymi, podlega kompetencja nadana art. 21 ust. 8?

5. Czy Dyrektywa Rady 77/388/EWG w wersji znowelizowanej, wyłącza uprawnienie Państw Członkowskich do ustanowienia solidarnej odpowiedzialności podatników lub nałożenia na podatnika obowiązku zabezpieczenia zobowiązania podatkowego innego podatnika, celem zapobieżenia nadużyciom systemu podatku od wartości dodanej i zapewnienia ochrony dochodów budżetowych należnych w ramach tegoż systemu, jeżeli rzeczzone środki pozostają w zgodzie z uprzednio przywołanymi zasadami ogólnymi?

(¹) Szósta Dyrektywa Rady 77/388/EWG, z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1.

Skarga wniesiona dnia 10 września 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa T-389/04)

(2004/C 273/32)

Dnia 10 września 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Republice Francuskiej wniesiona przez Komisję Wspólnot Europejskich, reprezentowaną przez A. Bordsesa i K. Simonssona, działających jako pełnomocnicy, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że: nie dokonując prawidłowo transpozycji art. 22 ust. 1 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (¹) w zakresie wymogu niezależności funkcjonalnej pomiędzy krajowym organem regulacyjnym a operatorami pocztowymi i utrzymując w mocy przepisy nie zapewniające krajowemu organowi regulacyjnemu sektora pocztowego odpowiedniej niezależności funkcjonalnej wobec publicznego operatora pocztowego La Poste, a także
- nie dokonując w terminie transpozycji dyrektywy 2002/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. zmieniającej dyrektywę 97/67/WE w zakresie dalszego otwarcia na konkurencję wspólnotowych usług pocztowych (²)
- Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej odpowiednio na mocy art. 22 ust. 1 i art. 24 dyrektywy 97/67/WE oraz art. 2 dyrektywy 2002/39/WE

obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Wykonując art. 22 dyrektywy 97/67/WE Republika Francuska wyznaczyła Ministra Gospodarki i Finansów, który jest mini-

strem właściwym do spraw poczty, krajowym organem regulacyjnym dla sektora pocztowego. Minister ten kieruje jednocześnie Generalną Dyrekcją Przemysłu, Technologii Informatyki i Poczty (la direction générale de l'industrie, des technologies de l'information et des postes - la DIGITIP) utworzonej w ramach Ministerstwa Gospodarki, Finansów i Przemysłu, która sprawuje nadzór nad La Poste za pośrednictwem swojej komórki organizacyjnej właściwej do spraw działalności poczty. Pojęcie nadzoru obejmuje zaś pewne zadania i funkcje w przedsiębiorstwie publicznym związane z wykonywaniem praw właścicielskich oraz wynikami gospodarczymi i finansowymi La Poste, takie jak ustalanie kierunków strategicznych, świadczenie i taryfikacja usług wychodzących poza usługi powszechne, wpływ na wybór kierownictwa przedsiębiorstwa, udział w innych przedsiębiorstwach itd., których wykonywanie powinno być oddzielone od funkcji regulacyjnych celem spełnienia wymogu niezależności funkcjonalnej postawionego przez dyrektywę pocztową. Celem tego wymogu jest uniknięcie jakiegokolwiek ryzyka konfliktu interesów pomiędzy, z jednej strony, krajowym organem regulacyjnym właściwym do przyjmowania przepisów dotyczących sektora pocztowego i do kontroli ich wykonania, a, z drugiej strony, przedsiębiorstwami oferującymi towary i usługi w tym samym sektorze pocztowym. W tym przypadku mamy do czynienia z takim właśnie konfliktem interesów, gdyż to samo ministerstwo skupia w sobie obydwie funkcje. W konsekwencji pełna skuteczność („effet utile”) art. 22 ust. 1 dyrektywy 97/67/WE nie jest zapewniona.

Należy zaznaczyć, że termin do transpozycji dyrektywy 2002/39/WE upłynął dnia 31 grudnia 2002 r.

(¹) Dz.U. L 15 z 21.1.1998, str. 14.

(²) Dz.U. L 176 z 5.7.2002, str. 21.

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony na podstawie postanowienie Regeringsrätten, wydanego dnia 7 września 2004 r., w sprawie GöteborgsOperan AB przeciwko Skatteverket

(Sprawa C-390/04)

(2004/C 273/33)

Do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich został wniesiony wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony na podstawie postanowienia Regeringsrätten (Naczelny Sąd Administracyjny) (Szwecja) wydanego dnia 7 września 2004 r. w sprawie GöteborgsOperan AB przeciwko Skatteverket, który wpłynął do Sekretariatu Trybunału dnia 13 września 2004 r.

Regeringsrätten zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania: